

μεσοτοπίτικα νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417-FAX: 210 9762595

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ ΦΥΛΛΟ • ΜΑΪΟΣ 2017

40 χρόνια

Η αναγκαιότητα αυτής της έκδοσης

Μια έκδοση με ψυχή ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ!

Πριν 40 χρόνια στην ίδια θέση και με τον ίδιο ακριβώς τίτλο, ένα άρθρο μας καλωσόριζε στο πρώτο φύλλο μιας νέας εφημερίδας, με το όνομα «Μεσοτοπίτικα Νέα». Με την υπογραφή του Διοικητικού Συμβουλίου του νεοσύστατου Συλλόγου Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση», το άρθρο σημείωνε τους στόχους της έκδοσης, που ήταν να αποτελέσει γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ του Συλλόγου και των χωριανών, μέσω έκθεσης θεμάτων που αφορούν το χωριό και τρόπο περαιτέρω αύξησης των μελών του Συλλόγου.

Και η αναγκαιότητα της τωρινής έκδοσης; Του αφιερώματος δηλαδή των 40 χρόνων; Να μας θυμίσει ότι οι προαναφερόμενοι στόχοι και άλλοι πολλοί πραγματοποιήθηκαν. Να επιβραβεύσει τη συμμετοχή των μελών του Συλλόγου σε αυτή τη 40χρονη εκδοτική πορεία. Να προτρέψει τους νεότερους στη συνέχιση αυτής της προσπάθειας. Τέλος, να διηγηθεί την ιστορία μιας εφημερίδας από τα πρώτα της βήματα, μέχρι την ώριμη ηλικία των 40 χρόνων, που πλέον φέρει.

Το αφιέρωμα αυτό θα γυρίσει το χρόνο σαράντα χρόνια πίσω, σε μια εποχή εντελώς διαφορετική από τη σημερινή. Η αγνή προσμονή για καλύτερες μέρες κυριαρχούσε στη μεταπολιτευτική Ελλάδα, όπου οι άνθρωποι επιθυμούσαν να κάνουν νέα ξεκινήματα αφήνοντας πίσω τους πάθη και έριδες. Το χωριό μας, αρκετά έως τότε παραμελημένο από την πολιτεία, αποκτούσε σιγά σιγά με τη βοήθεια του Συλλόγου και όλων των συχωριανών τα έργα που σήμερα καμαρώνουμε και χρησιμοποιούμε. Η συλλογικότητα κι η εθελοντική προσφορά ήταν έννοιες ακμάζουσες. Η δραχμή βεβαίως ήταν το νόμισμά μας. Η τεχνολογική ανάπτυξη ακόμα στα σπάργανα, χωρίς μετρό, κινητά τηλέφωνα, ίντερνετ, οικιακούς Η/Υ, social media...

Μπείτε λοιπόν στη χρονομηχανή του αφιερώματός μας και θυμηθείτε οι παλιότεροι, μάθετε οι νέοι, εξερευνήστε, αναπολήστε, συγκινηθείτε...

Κλείνοντας να ευχαριστήσουμε όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτού του αφιερώματος και να ευχηθούμε η εφημερίδα μας να συνεχίσει να αποτελεί φάρο ενότητας και συνεργασίας πέρα από προσωπικές ή άλλες διαφορές. Αυτό ακριβώς ευχήθηκε και το Δ.Σ του 1977. Ας μας επιτραπεί να το ενστερνιστούμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΝΗΣΙΟΣ ΣΩΚ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΟΓΛΟΥ,
ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ,
ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΜΑΓΔΑΛΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΗ,
ΑΡΤΕΜΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ,
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΥΔΕΡΙΩΤΟΥ

40 έτος έκλεισαν σαράντα ολόκληρα χρόνια που η εφημερίδα αυτή φτάνει στα μεσοτοπίτικα σπίτια, όπου και αν αυτά βρίσκονται, και συμβάλλει ουσιαστικά στην ενημέρωση των Μεσοτοπιτών, αλλά και των φίλων του χωριού, που επιθυμούν να την διαβάζουν. Αλλά οι ιστορίες καλό είναι να ξεκινούν από την αρχή...

Ας ταξιδέψουμε πίσω, στο μακρινό έτος 1977. Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση» κάνει τα πρώτα του δοκιμαστικά βήματα. Οι άνθρωποι που τον έστησαν έχουν μεγάλο ενθουσιασμό και όρεξη για δουλειά, έχουν μεράκι και νοσταλγία για το γενέθλιο τόπο και αυτή η κινητήριος δύναμη τους ωθεί σε όνειρα και σχέδια μεγάλα, πάντα με γνώμονα την πρόοδο και την ανάπτυξη του αγαπημένου χωριού.

Η έκδοση μιας εφημερίδας προβάλλει ως αναγκαία, για να επικοινωνούνται οι συλλογικές δράσεις, αλλά και για να δημιουργηθεί ένα βήμα, όπου απόψεις, ιδέες, σκέψεις, νέα θα αλληλεπιδρούν προσφέροντας πεδίο γόνιμου διαλόγου και ενημέρωσης.

Και το όνομα αυτής της εφημερίδας «Μεσοτοπίτικα Νέα»! Το φύλλο αριθμός 1/ Μάρτιος-Απρίλιος 1977 εκτυπώνεται σε τέσσερις σελίδες! Στην ταυτότητά της διαβάζουμε ότι ορίζεται ως υπεύθυνος έκδοσης το Διοικητικό Συμβούλιο και εξακολουθεί μέχρι και το 55ο φύλλο. Υπεύθυνος τυπογραφείου αρχικά είναι ο Τάσος Νικολαΐδης, ενώ στο 37ο φύλλο αναλαμβάνουν οι αφοί Τσαγκανέλια. Αργότερα και για αρκετά χρόνια ο Νότης και η Αφροδίτη Ρεπάνη παίρνουν την τυπογραφική σκυτάλη και μάλιστα για πολλές εκδοτικές προσπάθειες του Συλλόγου. Από το φύλλο 234 και μετά την έκδοση της εφημερίδας αναλαμβάνει ο Ελευθέριος Καρτέρης.

Στο πρώτο φύλλο διαβάζει κανείς ένα άρθρο από το Δ.Σ, ειδήσεις από το χωριό, τον οικονομικό απολογισμό του 1976 και τον προγραμματισμό του 1977, ένα άρθρο με ιστορικά στοιχεία για το Μεσότοπο και τέλος τη στήλη των κοινωνικών, η οποία παραμένει πάντα σταθερή.

Με την πάροδο του χρόνου και τη βελτίωση της εμπειρίας των συντακτών διάφορες στήλες αποκτούν θέση στην εφημερίδα. Άρθρα ποικίλου ενδιαφέροντος δημοσιεύονται -κοινωνικά, εκπαιδευτικά, ιατρικά, πολιτιστικά αθλητικά, περιβαλλοντικά, ιστορικά). Προβάλλονται οι Μεσοτοπίτες επαγγελματίες, οι νέοι προτρέπονται να συμμετέχουν στις δραστηριότητες του Συλλόγου, λαμβάνουν χώρα αφιερώματα στην μεσοτοπίτικη αποκρία που αναβιώνει στο χωριό και παίρνει νέα ώθηση, παρουσιάζονται οι εκδόσεις του Συλλόγου και οι πολλές εκδηλώσεις που οργανώνονται.

Τα στάδια που περνά η εφημερίδα μέχρι να τυπωθεί και να φτάσει ως τον αναγνώστη είναι πολλά με το καθένα να απαιτεί τον "τρόπο" και τον χρόνο του, για να έχουμε το βέλτιστο αποτέλεσμα. Οι σκέψεις και οι ιδέες μετατρέπονται σε θέματα, κείμενα, συνεντεύξεις, επιστολές, μόνιμες στήλες... Για να πάρουν το δρόμο της δημοσίευσης λαμβάνουμε υπόψη μας το περιεχόμενο, την επικαιρότητα, το διαθέσιμο χώρο, κλπ. Σχεδόν πάντα υπάρχει γόνιμη ανταπόκριση απόψεων, καθώς και οι πάντα απαραίτητες δεύτερες και τρίτες ματιές. Αφού ληφθούν τα κείμενα και το φωτογραφικό υλικό, ξεκινά η διόρθωση και οι αλλαγές, αν χρειάζονται, και συνεχίζουμε με τη σελιδοποίηση και το στήσιμο. Απαραίτητη η ενημέρωση των συντακτών για τυχόν διορθώσεις και αλλαγές στα κείμενα, αποστολή κατόπιν στο τυπογραφείο και στενή συνεργασία μαζί τους, συναντήσεις συντακτικής επιτροπής, ενημέρωση του Δ.Σ, αλλαγές της τελευταίας στιγμής, εκτύπωση, ευκέτες. Αποστολή της εφημερίδας σε χωριό, Αθήνα και εξωτερικό, αλλά και ηλεκτρονική αποστολή! Σίγουρα όμως κάτι θα έχει ξεχαστεί, κάτι θα πάει στραβά κι ο δαίμων του τυπογραφείου συχνά βάζει την ουρά του και τα ανακατεύει...

Όσον αφορά το έμπυχο δυναμικό, στα σαράντα χρόνια της ζωής της η εφημερίδα μας γνώρισε πολλές αλλαγές. Πολλοί άνθρωποι έτσι κι αλλιώς εργάζονται προκειμένου να βγουν τα Μ.Ν. Ο εκάστοτε υπεύθυνος έκδοσης με τη συντακτική ομάδα, ο υπεύθυνος εφημερίδας που ορίζει το Διοι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 2

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΥΛΗ

ΣΥΝΤΑΞΗ

κτικα Σύμβουλιο, οι τυπογράφοι, οι υπεύθυνοι αρχείου συνδρομητών, εκείνοι που τοποθετούν τις ετικέτες στις εφημερίδες, που κάνουν την αποστολή σε εσωτερικό και εξωτερικό, που τη μεταφέρουν στο ταχυδρομείο ή στο χωριό, που κάνουν τη διανομή στο Μεσότοπο.

Οι «ανταποκριτές» από το Μεσότοπο που μεταφέρουν τον παλιό των γεγονότων του χωριού. Και φυσικά όλοι εκείνοι που αρθρογραφούν στα Μ.Ν. είτε σποραδικά, αφορμής δοθείσης, είτε συστηματικά διατηρώντας μια στήλη. Στην τελευταία κατηγορία εμπιπτει φυσικά ο Πάνος Κοντέλλης, ο οποίος, εκτός από τη μέγιστη προσφορά του στο Σύλληγο και στον τόπο μας, διατήρησε για πολλά φύλλα διάφορες στήλες

Αρτέμης Γιαννίτσας

Πώς άραγε βίωσε και θυμάται την ιστορία της εφημερίδας στα πρώτα της βήματα ο Αρτέμης Γιαννίτσας, ο οποίος ήταν από τους πρωτοστάτες της εφημερίδας, μιας και είχε την ευθύνη της έκδοσης την πρώτη πενταετία (1977 - 1982). Στη συνέντευξη που πρόθυμα μας παραχώρησε μας είπε ότι την πρώτη ιδέα για την έκδοση της εφημερίδας πρέπει να την είχε ο πρώτος πρόεδρος του Συλλόγου, ο Τέλης Βουρνάζος, ο οποίος μαζί με το Μιχάλη Τριγώνη ανέλαβαν τα 3 - 4 πρώτα φύλλα.

Συνεχίζοντας την αφήγησή του, αναφέρθηκε στις δυσκολίες της εποχής, από το υπόγειο τυπογραφείο της οδού Γερανίου 9, κοντά στην Ομόνοια, με τις ατελείωτες ώρες επιστασίας και διορθώσεων, έως τις πρώτες προσπάθειες ανεύρεσης συνεργατών, οι οποίοι έγιναν τακτικοί αρθρογράφοι, όπως ο Ανδρέας Αναγνωστόπουλος (που δυστυχώς έφυγε γρήγορα και κείμενά του υπάρχουν μόνο στα πρώτα φύλλα) ο Χρήστος Βουρνάζος, ο Νίκος Κελέσης και ο Πάνος Κοντέλλης.

Ο κ. Γιαννίτσας αναφέρθηκε στη συμβολή του Γιάννη Πιπίνη, ο οποίος φιλοτέχνησε την μακέτα του τίτλου της εφημερίδας και δημοσίευσε κάποιες γελοιογραφίες. Αρθρογραφούσαν επίσης μέλη του Δ.Σ., όπως ο πρόεδρος Τέλης Βουρνάζος, ο ταμίας Μιχάλης Τριγώνης και άλλιοι, δημοσιεύθηκαν άρθρα του συγχωριανού μας οικονομολόγου Ρωμανού Σαραντίδη και των γνωστών λογοτεχνών Γιώργου Βαλέτα (εκδότη των Αιοθικών Γραμμάτων) και Πέπης Δαράκη.

Τον ρωτήσαμε για τις στήλες που δημιούργησε και ήταν πολλές (Λόγια της στιγμής, Μεσοτοπίτικες Ιστορίες, Μεσοτοπίτικη Λογοτεχνική Γωνιά, Μισοιλέδεις, Αλληλογραφία, Σκιτογραφίες, Γλωσσάρι, Ειδήσεις). Αγαπημένη του όμως ήταν η λογογραφική στήλη και θυμήθηκε με συγκίνηση το πρώτο του άρθρο που ήταν "Το αποδαρκό", καθώς και ένα άρθρο για την έκδοση λογογραφικού βιβλίου του χωριού.

Μας μίλησε για την προσπάθεια και το ζήλο των συνεργατών του, της Δήμητρας Βουρνάζου, του Νίκου και του Αποστόλη Παπουτσιά (που τον διαδέχτηκε στη θέση για κάποια φύλλα) και άλλων, οι οποίοι βοηθούσαν σε διάφορα θέματα, μέχρι και στο γράψιμο των διευθύνσεων και τη διακίνηση της εφημερίδας.

Συγγραφέας και ποιητής ο ίδιος ο Κ. Γιαννίτσας, εγκαινίασε την ποιητική γωνιά στη δεύτερη σελίδα, υπογράφοντας σεμνά πάντα με το ψευδώνυμο Α. Εξυμνιώτης. Σ' αυτή τη στήλη δημοσιεύτηκαν επίσης ποιήματα του Γιάννη Ιωσηφέλλη, του Στέλιου Καλιτσιά (Πέρκου), του Θύμιου Βασιλόγλου και άλλων.

Τελειώνοντας του ζητήσαμε να φέρει στην μνήμη του κάποιο περιστατικό από την θητεία του στην εφημερίδα και μας είπε ότι σε ένα άρθρο του Γιώργου Βαλέτα για τους Μεσοτοπίτες λογίους χρειάστηκε μία φωτογραφία του Χρήστου Βασιλακάκη, συγγραφέα και γνωστού πολιτικού από το χωριό μας, και η μοναδική που βρέθηκε ήταν από ένα βιβλίο του που είχε στην κατοχή του ο αρθρογράφος. Η σελίδα που είχε την φωτογραφία κόπηκε και να κολληθεί στο κασέ της εφημερίδας για την εκτύπωση, σε μια εποχή που τα φωτοτυπικά ήταν δυσεύρετα, οι ψηφιακές μηχανές ανύπαρκτες και το διαδίκτυο επιστημονική φαντασία, αλλά η θέληση για δουλειά συναγωνίζονταν την υπομονή στο ωράριο.

Για αυτή τη θέληση και την υπομονή οφείβουμε εμείς οι νέοι στην εφημερίδα ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Αρτέμη Γιαννίτσα.

γράφοντας με το πάντα γλαφυρό του ύφος και πολλές φορές στη ντοπολαλιά. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι εργάζονται ακούραστα και αφοσιωμένα, πάντα εθελοντικά και με μόνη ανταμοιβή τη χαρά της δημιουργίας και το μεράκι τους, δίνοντας σε κάθε φύλλο ένα κομματάκι από το είναι τους, ένα κομματάκι από τη γενναιοδωρη ψυχή τους... Έτσι λοιπόν η εφημερίδα μας είναι μια έκδοση με ψυχή!

Στα άδυτα της ψυχής των Μεσοτοπίτικων Νέων θα αναλάβουν να μας μιήσουν οι πιο κατάλληλοι για το σκοπό αυτό, οι υπεύθυνοι έκδοσης. Αλλά ας πιάσουμε το νήμα της ιστορίας μας από την αρχή...

Μάριος Κοντέλλης (φύλλα 56-118)

Στο 56ο φύλλο αναλαμβάνει την έκδοση της εφημερίδας ο Μάριος Κοντέλλης, ο οποίος ήταν και ο μακροβιότερος υπεύθυνος έκδοσης, καθώς παρέμεινε για 13 χρόνια στη θέση. Επί των ημερών του τα Μ.Ν. άλλαξαν τυπογράφο και εκσυγχρονίστηκε η διαδικασία εκτύπωσης. Ο Μάριος Κοντέλλης με τη συντακτική ομάδα που εκείνος πρωτοδημιούργησε, είχε την ευκαιρία να στήσει την εφημερίδα εκ βάθρων. Καθιέρωσε νέες στήλες, όπως «Εδώ η ποικιλία», «Οι ζωγραφιές του παλιού καιρού», «Λογογραφικά- Ηθογραφικά», «Παιδική Γωνιά», «Μεσοτοπίτικο Γλωσσάρι», «Τελευταία σελίδα». Έδωσε βήμα έκφρασης στο αναγνωστικό κοινό δημοσιεύοντας ποιήματα και πεζά και ταυτόχρονα οργάνωσε διαγωνισμούς συγγραφής με μεγάλη συμμετοχή. Έστησε έγχρωμα, εκτενή αφιερώματα στις καλοκαιρινές μεγάλες εκδηλώσεις που γίνονταν στο χωριό και βεβαίως και στα θεατρικά έργα που άφησαν εποχή στα πολιτιστικά πράγματα του τόπου. Και φυσικά δεν παρέλειψε να γιορτάσει με ανάλογα αφιερώματα τις επετείους της εφημερίδας στο κλείσιμο των δεκαετιών.

«Ήμουν υπεύθυνος από το 1986, όταν «πρωτομπήκα» στο ΔΣ με πρόεδρο τη Στέλλα Βουδούρη, έως το 1999. Δε με πρότεινε κανείς, μόνος μου προτάθηκα. Τότε δεν είχαμε ακόμα συντακτική ομάδα, αλλά είχα μεγάλη βοήθεια στην αρχή από τον προηγούμενο υπεύθυνο, τον καλό μου φίλο, το συγχωρεμένο Αποστόλη Παπουτσιά.

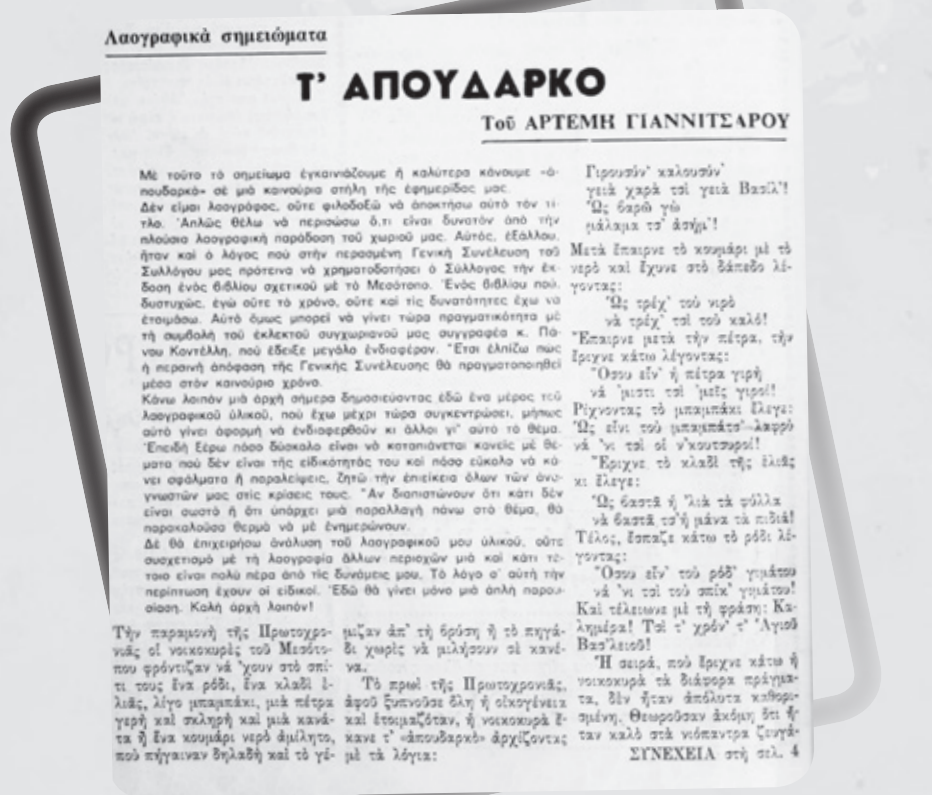
Η εφημερίδα τότε έβγαине 4 ή 6 σελίδες. Σιγά σιγά την πήγαμε στις 8 και έτσι έμεινε για αρκετό καιρό. Οι σελίδες αυξανόταν όταν έπρεπε να γράψουμε για ειδικές εκδηλώσεις, όπως θεατρικά, καλοκαιρινές εκδηλώσεις κλπ. Τότε φτάναμε και στις 12. Μόνιμες στήλες ήταν το άρθρο του ΔΣ, η στήλη του μπαρμπα Πάνου «Λόγια της στιγμής» και μια στήλη που την έφτιαξα εγώ το 1984, όταν άρχισα να ασχολούμαι με το Σύλληγο και έγραφα στην εφημερίδα, την «Παιδική Γωνιά». Η στήλη αυτή έφτιαξε κι ένα διαγωνισμό παιδικού διηγήματος με θέμα «Αν ήμουν Μάγος», όπου έλαβαν μέρος αρκετά παιδιά.

Τότε τυπώναμε στο τυπογραφείο του Τσαγκανέλια, πρωτόγονα, με λινοτυπία σε μια τεράστια μηχανή, από όπου όλα τα κείμενα έβγαίναν σε μεταλλικές πλάκες σε κάθε σειρά. Τα κείμενα φυσικά έρχονταν χειρόγραφα. Τα έβγαζε εκτύπωση, με το χέρι, ο τυπογράφος και εγώ καθόμουν και έκανα τις διορθώσεις. Όταν τελειώναμε, καθόμασε με τον τυπογράφο και βγάγαμε πρόχειρη εκτύπωση σε απλό χαρτί. Έπαιρνα τις εκτυπώσεις και καθόμουν μόνος, τη νύχτα, έχοντας το προηγούμενο φύλλο, έκοβα τα εκτυπωμένα κείμενα σε μονόσπλη, δίσπλη κλπ και χρησιμοποιώντας τη φαντασία, έκανα τη σεληδοποίηση, κολλώντας τα με κόλλη επάνω στο παλιό φύλλο. Από το 1990 αρχίσαμε να τυπώνουμε με φωτοσύμβαση στο τυπογραφείο του Νότη και της Αφροδίτης Ρεπάνη.

Το όραμα μας ήταν να γίνουμε αποδεκτοί από όλο τον κόσμο μας. Να κάνουμε την εφημερίδα μας, εκτός από όργανο του Συλλόγου, και ενημερωτικό έντυπο του χωριού μας με ειδήσεις και ό,τι άλλο. Επίσης η ανάδειξη των νέων μας που είχαν τον όρεξη και το ταλέντο να γράψουν.

Θυμάμαι αρκετά πολύ καλά άρθρα που δημοσιεύτηκαν επί των ημερών μου. Πρώτα -πρώτα, το άρθρο όπου παρουσιάσαμε το Σύλληγο Μεσοτοπίτων με το όνομα «Η ΠΡΟΟΔΟΣ», που συστάθηκε το 1915 στην Αμερική. Άλλο άρθρο (και το αγαπημένο μου) ήταν το άρθρο της Αννούλας Πιπίνη του Ιγνάτιου, με τίτλο «ΝΟ ΠΑΣΑΡΑΝ». Το έγραψε η Αννούλα (τότε 16 χρονών) στη μνήμη της Ντολφίνης Ιμπαρούρι, της Ισπανίδας αγωνίστριας (Πασιονάρια). Ήταν και το άρθρο του αιμύνηστου Δημητράκη Σκομβούλη «Το ναυάγιο του Ναζλή». Επίσης και το «καμάρι» μας, οι ρίμες του Μεσοτοπίτικου Καρνάβαλου, του καλού μου Θύμιου Βασιλόγλου, που δημοσιεύεται μέχρι σήμερα.

Όσο για τη σημερινή συντακτική ομάδα, έχω να πω: «Παιδιά, καλά τα πάτε. Καλή η εφημεριδούλα μας, μέσα στη θύελλα της εποχής. Κάνετε ό,τι μπορείτε. Προχωράτε και να 'σαστε σίγουροι ότι όλα θα πάνε καλά, όσο αγαπάτε αυτό που κάνετε. Σας αγαπάω.»

Μπάμπης Μοσχόβης (φύλλα 119-139)

Μέχρι να αναλάβει την εφημερίδα του Σύλλογου, ο Μπάμπης Μοσχόβης, είχε μια χαλαρή σχέση με τα Μ.Ν. σαν αρθρογράφος για δέκα χρόνια. Η ανάληψη της θέσης υπεύθυνου της εφημερίδας συνέπεσε με ένα χαρούμενο γεγονός της ζωής του, τη γέννηση της κόρης του. Από την μια λοιπόν, ξενύχτια και ευχάριστες έγνοιες με το νέο μέλος της οικογένειας και από την άλλη μια νέα δραστηριότητα με τις ανάλογες προκλήσεις και ευθύνες. Ο Μπάμπης μαζί με την ομάδα του ανανέωσαν την εφημερίδα, τόσο ως προς την

αισθητική της, δίνοντάς της μια πιο καλλιτεχνική και φινεταστή όψη, όσο κι ως προς το περιεχόμενό της εμπλουτίζοντάς την με νέες στήλες και θέματα. «Αγροτικό Ημερολόγιο», «Η ψυχολογία σήμερα», «Μεσοτοπική Πανακοθήκη», «Από τα λεσβιακά έντυπα που λάβαμε», «Καινά Δαιμόνια», στήλη Ξενιτεμένων, αλλά και βιβλιοπαρουσιάσεις, μουσικά και ιατρικά αφιερώματα, περιβαλλοντικά θέματα, ψυχαγωγικές στήλες. Ο Μπάμπης από την αγάπη του για τη μουσική οργάνωσαν καθιέρωσε τη στήλη «Μουσικολογίες» με αξιόλογα αφιερώματα που ετοίμαζε ο ίδιος.

«Παρά το ότι το «σύγχρονο» εργαλείο της εποχής ήταν το fax, είχαμε πάθος αλλά και ένα ξεκάθαρο προσανατολισμό στο να υπάρξει μια ανανέωση στην αισθητική και στα θέματα της εφημερίδας. Για αυτά βέβαια θα πρέπει να αποφανθούν άλλοι και όχι ο γράφων. Δημιουργήσαμε τη συντακτική ομάδα χάριν της συλλογικότητας και της ομαδικής λειτουργίας, υπήρχαν δημιουργικοί προβληματισμοί και το ευχάριστο ήταν ότι είχαμε και μικρότερες ηλικίες στην παρέα. Ένας εξ' αυτών, ο Ιάσωνας Πιπίνης, που στη συνέχεια εργάστηκε επαγγελματικά σαν δημοσιογράφος.

Επίσης εκείνη την εποχή μέσα στην γενική ορμή του ενθουσιασμού πραγματοποιήθηκε και η έκδοση του περιοδικού, κάτι που συζητούσαμε για χρόνια και έμενε σε μια διαρκή εκκρεμότητα και αναβλητικότητα. Το περιοδικό ήταν μια ετήσια έκδοση με θέματα παράδοσης και πολιτισμού σε μια προσπάθεια να αναδειχθούν πιο ολοκληρωμένα και χωρίς την πίεση της επικαιρότητας. Ήταν μια πολύ καλή προσπάθεια με πολύ μόχθο και φυσικά αρκετή εργασία.

Με αφορμή την ενασχόληση μου με την εφημερίδα υποχρεώθηκα να γράφω πιο συστηματικά και καθόλου χαλαρά, όπως πριν, κρατώντας μια στήλη με θέματα μουσικής, που ονομαζόταν «Μουσικολογίες», αλλά καθύποπτα και άλλα θέματα, εκδηλώσεις κλπ. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι μπήκα στην διαδικασία της έρευνας, που έχει σαν αποτέλεσμα να ανακαλύπτεις ή να αναβιώνεις πρόσωπα και καταστάσεις λησμονημένα από τη λήθη του χρόνου. Αυτό αποτελεί μια απόλαυση που κατανοούν μόνο όσοι έχουν ασχοληθεί και απαιτεί επιμονή, αποτελεσματικότητα, χρόνο και φαντασία, όπως όλες οι δημιουργικές ενασχολήσεις. Καρπώι τέτοιων προσπαθειών ήταν άρθρα που δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδα και περιοδικό, η έκδοση του ημερολογίου με τους καλλιτέχνες εικαστικούς του Μεσοτόπου και το πρώτο μου βιβλίο «Νίκος Καλαϊτζής- Μπινταγιάλης – έρωτας με τις χορδές των οργάνων» καταγραφή-αφιέρωμα στον γνωστό δεξιότεχνη οργανοπαίκτη του χωριού μας, που εκδόθηκε το 2010.

Από την θητεία μου λοιπόν εκείνα τα χρόνια θυμάμαι με νοσταλγία αξέχαστους φίλους που δεν υπάρχουν πια, όπως τον Αποστόλη Παπουτσή, που ανταποκρινόταν πάντα με χιούμορ στις ήπιες προκλήσεις και τα σαρκαστικά σχόλια που κατά καιρούς ανταλλάσσαμε. Ένα από αυτά ήταν και το ευφυολόγημα «αρχισυντάκτης» που κυκλοφορούσε έντονα τότε μεταξύ μας... Θυμάμαι και έναν υπέροχο και πολύ δοτικό άνθρωπο, το Γιάννη Τριανταφύλλου, από την Άγρα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνεργάστηκα σε αυτή τη θητεία, αλλά και όλους γνώρισα και συναναστράφηκα. Μέσα από την επικοινωνία μου με όλους αυτούς τους ανθρώπους, αναπαύθηκαν δεξιότητες και ικανότητες που με βοήθησαν στην συνέχεια της δικής μου πορείας.»

Παναγιώτα Πλωμαρίτου (φύλλα 145-149 & 193-197)

Παναγιώτα Πλωμαρίτου πανθομολογούμενης έχει προσφέρει πολλά στο Σύλλογο Μεσοτοπιτών και ένα κομμάτι αυτής της προσφοράς αφορά την ενασχόλησή της με τα Μ.Ν., άλλοτε ως μέλος της συντακτικής ομάδας, άλλοτε ως υπεύθυνη ύλης, άλλοτε ως ανταποκρίτρια-αρθρογράφος. Συνεισέφερε τα μέγιστα με τις πολυτίμες ιδέες της, την εμπειρία της, την αφοσίωση και το μεράκι της στην εφημερίδα και διαμόρφωσε μαζί με τους εκάστοτε συνεργάτες της το περιεχόμενο και την όψη των Μ.Ν. Με διακριτικότητα και αγάπη έδινε πάντα χώρο και χρόνο στους νέους να εκφραστούν και να βγουν μπροστά. Αλλά και τα νέα παιδιά έδειχναν πάντα εμπιστοσύνη στο πρόσωπό της και ήταν η πρώτη σκέψη τους όταν χρειαζόνταν βοήθεια. Για παράδειγμα, σε μια δύσκολη περίοδο της εφημερίδας, μετά την απώλεια του Αποστόλη Παπουτσή, σ' εκείνη στράφηκαν για υποστήριξη την οποία βρήκαν απλόχερα.

Κώστας Κορδούτης (φύλλα 150-158)

Μια όμορφη, νεανική παρέα με κέφι, όρεξη και ζωντάνια ασχολήθηκε με την εφημερίδα στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Υπεύθυνος έκδοσης ο Κώστας Κορδούτης, ο οποίος νιώθει ότι αποκόμισε πολλές και σπουδαίες εμπειρίες όντας στο πόστο αυτό μέσα σε ένα φιλικό και παρεϊστικό κλίμα, με την αισιόδοξη διάθεση των νέων παιδιών και με όρεξη για δημιουργία. Στήλες που προστέθηκαν επί των ημερών του Κώστα, ήταν το «Πριν από 25 χρόνια», μια επαναδημοσίευση γεγονότων, άρθρων κλπ 25 χρόνια πίσω, που επιμελούνταν ο Πάνος Κοντέλλης, αλλά και η «Γωνιά Γυναικών», που διατηρείται ως τις μέρες μας και την επιμελείται το Τμήμα Γυναικών.

«Ήμουν υπεύθυνος εφημερίδας 2002-2003. Σπουδαία εμπειρία! Η διαρκής προσπάθεια όλων για αγαστή συνεργασία, η ανάδειξη του εθελοντισμού, ο συγκερασμός των απόψεων, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, η ανάδειξη νέων ιδεών, το κοινό σημείο επικοινωνίας και αναφοράς μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας για τους απανταχού Μεσοτοπιτες, ακόμη και οι δυσκολίες για την τήρηση αυστηρών προθεσμιών και την ευθύνη της αντακμεινικής αντιμετώπισης και διαχείρισης ήταν σπουδαία εφόδια. Όμορφες στιγμές που πάντα μοιραζόμουν με όλη την συντακτική ομάδα και αυτό τις έκανε ακόμη ομορφότερες.

Η «ιδανική» εφημερίδα θα πρέπει να περιέχει οπωσδήποτε αλλά όχι περιοριστικά, τα νέα των Μεσοτοπιτών, τις απόψεις τους, να λειτουργεί ως δίαυλος επικοινωνίας και να εκφράζει όλες τις απόψεις πάντα με αρμονία και συλλογικότητα. Με απώτερο σκοπό να είναι πάντα το κοινό σημείο επικοινωνίας και αναφοράς για τους απανταχού Μεσοτοπιτες.

Η σημερινή εφημερίδα είναι πάντα φρέσκια, ανοιχτή και ενδιαφέρουσα. Πάντα υπάρχει περιθώριο για βελτίωση, τίποτε και κανείς δεν περισσεύει. Λίγος χώρος για την ανταλλαγή απόψεων-προτάσεων σε θέματα κοινού μεσοτοπικού ενδιαφέροντος θα ζωντάνευε ακόμη περισσότερο τον διάλογο. Συγχαρητήρια για την δουλειά σας! Καλή Δύναμη και Καλή Συνέχεια!»

Έφη Χριστοδούλου (φύλλα 159-171 & 224-230)

Έφη Χριστοδούλου, παρά το νεαρό της ηλικίας της, έχει μεγάλη πείρα από την έκδοση της εφημερίδας, καθώς ήταν για πολλά χρόνια μέλος της συντακτικής ομάδας αλλά υπηρέτησε και ως υπεύθυνη έκδοσης για άλλα τόσα. Αρχικά μέλος της νεανικής ομάδας που ξεκίνησε να ασχολείται με τα Μ.Ν., διαδέχτηκε τον Κώστα Κορδούτη στη θέση του υπεύθυνου των Μ.Ν. και μετά εντάχθηκε στην ομάδα που σχημάτισε γύρω του ο Αποστόλης Παπουτσή εμπλουτίζοντας έτσι ακόμα περισσότερο τη δική της εμπειρία αλλά προσφέροντάς την στην εφημερίδα μας. Επί των ημερών της Έφης ο Σύλλογος υιοθετώντας την τεχνολογική πρόοδο απέκτησε mail και ιστοσελίδα και δροσερός αέρας ανανέωσης φύσηξε. Κατόπιν η Έφη ανέλαβε το δύσκολο καθήκον να αναπληρώσει το

κενό που άφησε ο Αποστόλης Παπουτσή, με δύναμη και συνέπεια, έτσι όπως είχε διδαχθεί από τον εκλιπόντα, ώσπου να βρεθεί η διάδοχη κατάσταση.

«Η ιδανική εφημερίδα θα πρέπει να περιέχει άρθρα διαφόρων ειδικοτήτων για να κεντρίζει το ενδιαφέρον όλων των αναγνωστών. Να ενημερώνει τους Μεσοτοπιτες όπου γης, να τους συγκινεί, να τους προβληματίζει και να τους αφυπνίζει.

Αυτά που αποκόμισα από την εμπειρία μου είναι πολλά. Έμαθα να συνεργάζομαι με τους ανθρώπους, να έχω υπομονή, επιμονή και οργάνωση. Υπήρχαν και υπάρχουν πάντα δύσκολες στιγμές στην έκδοση μιας εφημερίδας και αυτό που χρειάζεται να έχει κάποιος για να αντεπεξέλθει είναι μεράκι και όρεξη για δουλειά.

Η εφημερίδα βρίσκεται σε καλή χέρια και τα πάει πολύ καλά. Καινούριες και φρέσκες ιδέες πάντα ανανεώνουν μια έκδοση και την κάνουν ενδιαφέρουσα. Η απλότητα του λόγου την κάνει προστή και η διαρκής ανανέωση θεμάτων, όπως προείπα, βοηθάνε στο να περιμένουμε κάθε δίμηνο με λαχτάρα τα Μεσοτοπικά Νέα.»

Νεκτάριος Βακάλης (φύλλα 140-142 & 174-185)

Νεκτάριος Βακάλης ανέλαβε την ευθύνη της εφημερίδας το 2000 όταν ασχολήθηκε ενεργά με το Σύλλογο βάζοντας υποψηφιότητα για το ΔΣ. Στη διάρκεια της θητείας του ο Νεκτάριος, όπως όλοι οι υπεύθυνοι έκδοσης, άφησε το δικό του στίγμα στα Μ.Ν. σύμφωνα με τις προσωπικές του ευαισθησίες και προτεραιότητες. Ανέδειξε θέματα περιβαλλοντικά, αθλητικά και θέματα υγείας, κάνοντας όμορφα αφιερώματα. Κι επειδή από νωρίς το ενδιαφέρον του δεν περιοριζόταν στα πλαίσια μόνο του χωριού, κατόπιν δικής του παρότρυνσης ξεκίνησε το 2009 η στήλη «Ξεφυλλίζοντας τα έντυπα του νησιού μας», που έγραφε ο Αποστόλης Παπουτσή και αργότερα μετονομάστηκε σε «Νέα της Λέσβου», την οποία προτείνει να επανέλθει, μαζί με τη στήλη «Πριν από 25 χρόνια».

Διαδέχτηκε τον Χαράλαμπο Μοσχόβη, ο οποίος είχε κι αυτός μοχθήσει για την διατήρηση της ποιότητας και την εξέλιξη της εφημερίδας. Αυτή η περίοδος κράτησε σχετικά λίγο και μετά επανήλ-

θα ως υπεύθυνος της ύλης τον Ιανουάριο του 2006, ενώ από το 2000 μέχρι και την εκλογή μου ως πρόεδρος του Συλλόγου συμμετείχα τυπικά στην ομάδα που έβγαζε την εφημερίδα. Λίγο καιρό μετά αποχώρησα θεωρώντας ότι καλό είναι να μην συνδέεται η θέση του προέδρου με τη συντακτική ομάδα.

Όποιος ασχολείται με κάτι που του αρέσει και μάλιστα εθελοντικά, δύσκολα θα βρει αρνητικά εκτός ίσως από το μόνιμο και διαχρονικό γεγονός των παρεξηγήσεων που μπορεί να υπάρχουν για τα λάθη που προκύπτουν, τις παραλείψεις και κάποιες φορές τη μη καλόπιστη κριτική που ασκείται. Από την άλλη είναι πολλές οι εμπειρίες που αποκομίζει κάποιος συμμετέχοντας ενεργά στην κοινωνική ζωή του τόπου του και ερχόμενος σε επαφή με τα μικρά και με τα μεγάλα του γεγονότα, με τον πόνο και με τη χαρά του συγχωριανού. Η ενασχόληση με την εφημερίδα και την δράση ενός Συλλόγου είναι πραγματικά σχολείο... Μαθαίνεις ταυτόχρονα και το χθες και το σήμερα ώστε να δημιουργήσεις το αύριο, βασισμένος και στα δυο προηγούμενα...

Πάντως, αυτό που κάποτε υπήρξε η επανάσταση στην ενημέρωση και στην προβολή ενός τόπου, βγάζοντας τον από την «αφάνεια», αποτελεί και τώρα επα-

ναστατική συμπεριφορά, ακριβώς διότι στην παντοκρατορία της είδησης για τους πολλούς, συνεχίζει να αγωνίζεται και για τους λίγους. Εκτός από τη συναισθηματική πλευρά, η εφημερίδα πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει για να εξυπηρετεί ταυτόχρονα όλες τις γενιές και ειδικά εκείνους που δεν έχουν τη δυνατότητα και δε θα μουν ποτέ στον κόσμο της τεχνολογίας.

Δεν είναι εύκολο να ξεχωρίσεις άρθρα σε μια διάρκεια τώσων χρόνων ενασχόλησης με την εφημερίδα... Σίγουρα ένα από αυτά που θα ξεχώριζα είναι το διςέλιδο αφιέρωμα για το παιδί, τη θάλασσα, το περιβάλλον. Γράφτηκε με αφορμή την παρουσίαση στην αίθουσα μας του παραμυθιού «Η βρεγμένη σανίδα» του Χρίστου Καθουντζόγλου (νυν προέδρου του συλλόγου Αγίας Παρασκευής). Το βιβλίο περιελάμβανε κείμενα για την προστασία των υγροτόπων του Αιγαίου και την ερημποίηση περιοχών της χώρας μας, μεταξύ αυτών και η Λέσβος και συμμετείχαν πολλά παιδιά.

Η εφημερίδα στη νέα της εποχή, από άποψη ύλης αλλά και γραφιστικά, συνεχίζει βελτιούμενη την ποιότητα της πορεία. Θα πρότεινα να προβάλλονται θέματα και προβλήματα του νησιού και των επαγγελματιών μας, θέματα υγείας και να μουν όσο είναι δυνατόν κάποιες διαφημίσεις για την ενίσχυση της βιωσιμότητας της εφημερίδας, αλλά κυρίως για την προβολή των ανθρώπων μας.

Ευχαριστώ για την ευκαιρία της συζήτησης μέσω του αφιερώματος και μακάρι να επαναληφθεί για πολλές δεκαετίες...

Θοδωρής Παναγιώτου (φύλλα 172-173 & 191-197)

Θοδωρής Παναγιώτου έβαλε το δικό του στίγμα στην εφημερίδα ως υπεύθυνος έκδοσης (μαζί με τη Φωτεινή Κοντού στα φύλλα 172-173 και σε δεύτερο χρόνο μόνος του στα φύλλα 191-197). Τον χαρακτήριζε η ζωντάνια, η τόλη και η ευγένεια. Μα πιο πολύ χάρηκε τη θητεία του ως μέλος της συντακτικής ομάδας που συγκέντρωσε ο Αποστόλης Παπουτσής και αυτό διακρίνεται εύκολα στο κείμενο που ακολουθεί.

Αποστόλης Παπουτσής (φύλλα 198-221)

ΚΤο να συνδέεις ανθρώπους με καταστάσεις στη ζωή σου είναι συνήθως μία αυτοματοποιημένη εσωτερική διαδικασία. Δεν την προκαλείς αυτή τη σύνδεση, συμβαίνει από μόνη της. Όταν, λοιπόν, ανακαλείς στη μνήμη σου καταστάσεις όμορφες, γεμίζεις χαρά και συγκίνηση που τις έζησες, και νιώθεις τυχερός που γνώρισες τους ανθρώπους, με τους οποίους τις συνδέσες.

Για πολλούς από εμάς που έτυχε να συνεργαστούμε με τον Αποστόλη Παπουτσή στα «Μεσοτοπιτικά Νέα», νομίζω μόνο τέτοια χαρά και συγκίνηση μπορεί να μας χαρίσει η θύμησή του. Αλλά και ένα μικρό κομμάτι θλίψης, που κάποια δύναμη εκεί πάνω τον ήθελε κοντά της νωρίς. Αγαπημένη «εκδότα», να ξέρεις πως λείπουν σε όλους εκείνα τα απογεύματα, που ερχόμασταν, όχι τόσο για να βγάλουμε εφημερίδα, όσο για την... ψυχοθεραπεία μας.

Έτσι, λοιπόν, θυμάμαι τον Αποστόλη: συνδεδεμένο με Σύλλογο, απογεύματα Σαββάτου, ζεστό καφέ και ... «μπαφίρα». Και να τη η εφημερίδα. Η εφημερίδα του Αποστόλη.»

Θ.Π.

«Όταν ένας άνθρωπος έχει περάσει από όλες τις θέσεις μιας εφημερίδας (αρθρογράφος, υπεύθυνος στήλης, μέλος συντακτικής επιτροπής, υπεύθυνος έκδοσης) δεν είναι περιέργο να τη θεωρεί παιδί του. Ο Αποστόλης Παπουτσής ασχολήθηκε με την εφημερίδα από τα πρώτα της βήματα και μπήκε μαχητικά στην «περίπετεια» της έκδοσής της. Ξεφυλλίζοντας τα Μ.Ν. βλέπει κανείς το όνομά του ή τα αρχικά του σε άρθρα και στήλες με θέματα της Λέσβου, του Συλλόγου, αλλά και περιβαλλοντικά άρθρα. Εισήγαγε νέες στήλες, όπως: «Τελευταία σελίδα-Τα νέα της Λέσβου», «Ξεφυλλίζοντας τα έντυπα της Λέσβου».

Η Παναγιώτα Πλωμαρίτου που συνεργάστηκε μαζί του για πολλά χρόνια γράφει γι' αυτόν: «Ο Αποστόλης της ευαισθησίας, των ιδανικών, της επίμονης, σκληρής δουλειάς, της πίστης και του ενθουσιασμού. Για όλους εμάς που ωριμάσαμε και μεγαλώσαμε μέσα στο Σύλλογο ήταν ο αιώνιος έφηβος, με το χαμόγελο στα χείλη, έτοιμος να ξελασπώσει κάθε δύσκολη αποστολή. Ένας άνθρωπος με γνώμη και άποψη, συνειδητός στις επιλογές του, με βαθιά δημοκρατικότητα στις ιδέες του και στην καθημερινή του πρακτική... Σεβόταν πάντοτε την αντίθετη άποψη, ήταν ανακείμενικός και προσέγγιζε τα ζητήματα σφαιρικά. Δεν φοβήθηκε ποτέ να παλέψει στα δύσκολα...»

Αυτός ήταν ο Αποστόλης που γνωρίσαμε κι εμείς, που είχαμε την τύχη να είμαστε στη συντα-

κτική του ομάδα. Μια ομάδα που έφτιαξε με παιδιά 30 χρόνια μικρότερα του, μιλώντας τους με το δικό του τρόπο και κοπώντας τα στα μάτια. Εμπνέοντάς τα σαν καλός μέντορας να ασχοληθούν με τα κοινά, και κατάφερε, παρά τα ανομοιογενή ενδιαφέροντα και νοοτροπία του καθενός, να τα κάνει μια παρέα, που διατηρήθηκε μέχρι που εκείνος έφυγε. Μέχρι την τελευταία στιγμή που μπορούσε.

Πρέσβευε την ανακείμενικότητα στην ενημέρωση, το σεβασμό στη διαφορετική άποψη και έδινε πάντα πρωτοβουλία στα νιάτα. Τα αγαπημένα του θέματα ήταν κυρίως όσα αφορούσαν το νησί κι ήταν ιδιαίτερα περήφανος για ένα διςέλιδο αφιέρωμα στο Ταβάρι. Η τειλομανία του θα μπορούσε να θεωρηθεί το αρνητικό του στοιχείο, μιας και ήθελε τα πάντα τέλεια και στην ώρα τους. Αντιμετώπιζε τις «κακές» κριτικές σαν μάθημα. Όσο για τις καλές κριτικές, σωτηρηλά και σεμνά μας τις ανέφερε! Μια κιόλας όταν, χωρίς να το γνωρίζω, δημοσιεύσαμε ως συντακτική ομάδα ένα ευχαριστήριο προς αυτόν. Αν λοιπόν έπρεπε να γράψω δυο πράγματα για την εφημερίδα, θα έπινε τον καφέ του, θα άναβε το τσιγάρο του και θα άνοιγε τα τεφτέρια του...»

φορά είχε θυμώσει

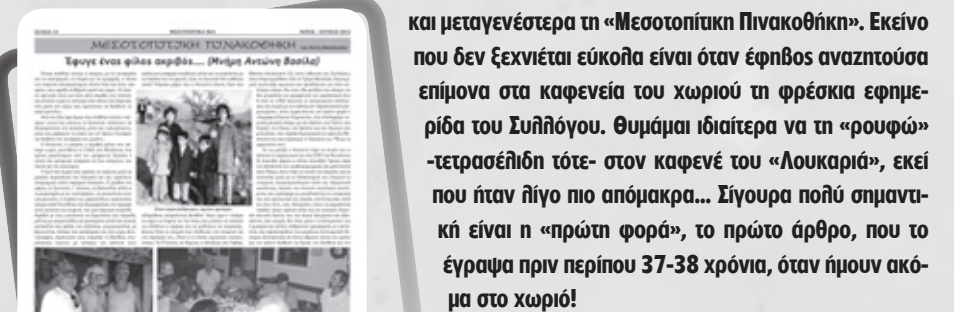
Ε.Χ.

Φώτης Βασιλόγλου

Φώτης Βασιλόγλου, νυν πρόεδρος του Συλλόγου, είχε σε δυο χρονικές περιόδους την ευθύνη της έκδοσης της εφημερίδας, όταν για κάποιους λόγους δεν υπήρχε ενεργή Συντακτική Ομάδα. Η θέση του υπεύθυνου Έκδοσης, ακόμα και σε ρόλο «υπηρεσιακό», είναι και αυτή «θέση ευθύνης», μιας και στόχος είναι να βγει εγκαίρως η εφημερίδα και να συνεχίσει να είναι «συλλογικό και ποιοτικό εργαλείο», εκπληρώνοντας τους στόχους του Συλλόγου. Ωστόσο ο Φώτης αγαπά περισσότερο την ιδιότητα του αρθρογράφου, μιας και διατηρεί μόνιμες στήλες εδώ και πολλά χρόνια στα Μ.Ν. Και βέβαια θυμάται με συγκίνηση το πρώτο πρώτο άρθρο που έγραψε ποτέ...

«Ως υπεύθυνος έκδοσης είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ στενά με τους συνεργάτες -αρθρογράφους της εφημερίδας είτε πρόκειται για εκπροσώπους τμημάτων μας, συλλογικών φορέων του χωριού, είτε μέλη και φίλοι του Συλλόγου. Στενή συνεργασία επίσης είχα με τον υπεύθυνο του τυπογραφείου. Όλα αυτά απαιτούν καλό προγραμματισμό, συνέπεια, φιλικό κλίμα και μεγάλο κομμάτι απ' τον ελεύθερό σου χρόνο. Με βοήθησε σημαντικά η προσωπική εμπειρία πολυχρονής συγγραφικής δραστηριότητας. Η ενασχόληση αυτή άφησε εμπειρίες θετικές.

Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι εδώ και τριάντα περίπου χρόνια έχω τη χαρά να είμαι συνεχώς αρθρογράφος στα «Μεσοτοπιτικά Νέα» με μόνιμη στήλη. Στην αρχή το: «Εδώ η ποικιλία» και μεταγενέστερα τη «Μεσοτοπιτική Πανακοθήκη». Εκείνο που δεν ξεχνιέται εύκολα είναι όταν έφηβος αναζητούσα επίμονα στα καφενεία του χωριού τη φρέσκια εφημερίδα του Συλλόγου. Θυμάμαι ιδιαίτερα να τη «ρουφώ» -τετρασέλιδη τότε- στον καφέ του «Λουκαριά», εκεί που ήταν λίγο πιο απόμακρο... Σίγουρα πολύ σημαντική είναι η «πρώτη φορά», το πρώτο άρθρο, που το έγραψα πριν περίπου 37-38 χρόνια, όταν ήμουν ακόμα στο χωριό!

Τα «Μεσοτοπιτικά Νέα» είναι η εφημερίδα του Συλλόγου των απανταχού Μεσοτοπιτών Λέσβου και ως εκ τούτου είναι συλλογικό όργανο-εργαλείο, που οφείλει να προάγει και να υλοποιεί τους στόχους του Συλλόγου, όπως αυτοί ορίζονται εκ του Καταστατικού. Αυτό είναι ο αυτονόητος στόχος όλων μας. Πέραν αυτού διαρκής στόχος είναι να πληροί όλα

εκείνα που χαρακτηρίζουν ένα καλό έντυπο: να έχει ποιότητα και ποικιλία και να διαβάζεται ευχάριστα από όλες τις ηλικίες. Η σημερινή Συντακτική καλείται να συνεχίσει μια μακρά πορεία συλλογικής προσφοράς και παραγωγής εκδοτικού έργου. Ξεκίνησε με όρεξη και το έργο της είναι πολύ καλό. Να ευχηθώ καλή συνέχεια και να είμαστε όλοι γεροί για να γιορτάσουμε τα 50ντάχρονα της εφημερίδας του Συλλόγου μας! Μέχρι τότε ο Σύλλογος έχει ανάγκη την στήριξη όλων μας!»

Ολοκληρώνοντας το αφιέρωμα αυτό θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε πολύ όσους συνέβαλαν και συμβάλουν με οποιονδήποτε τρόπο στη δημιουργία αυτής της εφημερίδας. Δεν αναφέρθηκαν ονομαστικά για τον ευνόμο λόγο ότι, στα σαράντα χρόνια έκδοσης των Μ.Ν. οι άνθρωποι που εργάστηκαν γι' αυτά, είναι πάρα πολλοί και κινδυνεύουμε να κάνουμε παραλείψεις. Γεγονός είναι πάντως ότι αποτελούμε όλοι έναν πολύτιμο κρίκο στην αλυσίδα που, εάν για κάποιο λόγο χαθεί, η αλυσίδα σπάει. Από τη μια λοιπόν είμαστε όλοι εμείς που ετοιμάζουμε και φροντίζουμε να έρθει η εφημερίδα σε σας. Κι από την άλλη είστε όλοι εσείς, που δέχεστε με χαρά τα Μεσοτοπιτικά Νέα στο σπίτι σας. Σε σας στέλνουμε τις πιο βαθιές μας ευχαριστίες και τη διαβεβαίωση ότι οι προσπάθειές μας στρέφονται πάντα προς τη βελτίωση της εφημερίδας μας. Προσπαθούμε για την ανακείμενικότητα και την εγκυρότητα της είδησης, για την ανανέωση των θεμάτων και την κάλυψη όλου του φάσματος των ηλικιών και των ενδιαφερόντων, για την καλή και ποιοτική αισθητική των Μ.Ν. Ζητάμε την κατανόησή σας για τυχόν λάθη και παραλείψεις και τη βοήθεια και συμμετοχή σας με κάθε τρόπο, προκειμένου να βελτιωνόμαστε και να προχωράμε μπροστά!

Ευχόμαστε στα Μεσοτοπιτικά Νέα καλή συνέχεια και χρόνια πολλά!

Η συντακτική ομάδα

Γνήσιος Σωκ. Κωνσταντίνος, Μαρία Βασιλόγλου, Αντζελα Κοντού, Θοδωρής Παναγιώτου, Μαγδαλένα Παπουτσή, Αρτέμιος Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου